

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/178/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010470
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813010470.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. októbra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

X. A.

nar. XX.XX.XXXX v O., bytom O., Ul. XX. T. XX/X, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/134/2013-180 zo dňa 12.09.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/134/2013-180 zo dňa 12.09.2014 bol obžalovaný X. A. uznaný vinným v bode 1) a 2) z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, sčasti odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a v bode 3) a 4) z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pretože 1) dňa 4.3.2013 okolo 12:00 hod. v blízkosti predajne C. na Ul. XX. T. v O., okres X., sa vyhrážal zabitím svojej bývalej družke Q. B., uvádzal, že si nepraje, aby jeho deti vychovával vrah - J. A. a obvinený bývalú družku a J. A. zabije, čím u poškodenej Q. B. vzbudil obavu, že svoje hrozby splní; 2) dňa 11.3.2013 okolo 19:00 hod. obvinený pred obytným domom číslo X na X. ulici v O., okres X., sa vyhrážal zabitím bývalej družke Q. B. a jej priateľovi J. A., čím u poškodenej Q. B. vzbudil obavu, že svoje hrozby splní; 3) hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna X. A., nar. XX.XX.XXXX, a dcéry M. A., nar. XX.X.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 13P/368/2011 zo dňa 18.5.2012, právoplatným dňa 18.5.2012, bol zaviazaný s účinnosťou od 1.7.2011 prispievať na ich výživu sumou 30 % zo sumy životného minima na každé nezaopatrené nepľnoleté dieťa, vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje, v období od 1.9.2013 do 12.9.2014 v Handlovej, okres Prievidza, si vyživovaciu povinnosť úmyselne neplnil, hoci mal finančné prostriedky zo zamestnania vo firme F., s.r.o., B., a z invalidného dôchodku, čím zostal dlhovať Q. B. na výživnom sumu 651,12 eur; 4) hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich dcér Z. A., nar. XX.X.XXXX, a H. A., nar. XX.X.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 17P/12/2013 zo dňa 15.7.2013, právoplatným dňa 26.7.2013, bol zaviazaný od právoplatnosti rozsudku prispievať na ich výživu každej samostatne 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje, do rúk V. A., v období od 26.7.2013 do 12.9.2014 v O., okres X., si vyživovaciu povinnosť úmyselne neplnil, hoci mal finančné prostriedky zo zamestnania vo firme F., s.r.o., B., a z invalidného dôchodku, čím zostal dlhovať V. A. na výživnom sumu 705,70 eur.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 16 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré smerovalo proti výroku o vine v bode 1 a 2 rozsudku. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že predmetných skutkov sa nedopustil a tieto boli voči nemu vykonštruované zo strany jeho bývalej družky Q. B., s ktorou má 4 maloleté deti. V tom čase si dali so svojou sestrou V. A. podnet na odobratie dvoch detí do osobnej starostlivosti V. A. a na základe toho bola vykonštruovaná trestná činnosť voči jeho osobe zo strany poškodenej. X. sa týka výpovede matky poškodenej pani J., toto je psychicky labilná žena, je neustále 24 hodín pod psychickým tlakom a pod ťažkými depresívnymi liekmi a nebolo mu vyhovené, aby sa psychiatrická lekárka vyjadрила, či je schopná obstať pred súdom. Aj poškodený J. A. na predposlednom konaní potvrdil jeho nevinu a sponchybil výpoveď poškodenej. Preto žiadal o opätovné prešetrenie veci.

Odvolací súd vykonal v predmetnej trestnej veci verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, pretože mal k tomu splnené podmienky. Tak predovšetkým obžalovaný riadne a včas prevzal predvolanie na verejné zasadnutie, a to dňa 18.08.2015. Na verejné zasadnutie sa nedostavil, bol poučený v predmetnom predvolaní o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, hodnoverným spôsobom neospravedlnil svoju neúčasť na verejnom zasadnutí a nepožiadaval o prípadné odročenie verejného zasadnutia. Tým boli splnené podmienky ustanovenia § 293 ods. 5, ods. 8 Tr. por. pre konanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine pokiaľ ide o skutky pod bodom 3 a 4 a odvolací súd u týchto skutkov preskúmal dôkaznú situáciu najmä z hľadiska chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere nezistil žiadne pochybenie, ktoré by odôvodňovalo takýto postup. V spisovom materiáli sa nachádza celá rada dôkazov preukazujúcich túto trestnú činnosť obžalovaného, a teda jeho vyhlásenie o vine má oporu v dôkaznej situácii a bolo ho možné prijať.

Pokiaľ ide o skutky pod bodom 1) a 2) napadnutého rozsudku, tu súd prvého stupňa vykonal všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a aj odvolací súd vychádzajúc z dôkaznej situácie sa v celom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvého stupňa ohľadne skutkového stavu, tak ako sú tieto uvedené v bodoch 1) a 2) napadnutého rozsudku. Poškodená Q. B. ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní zotrvala na svojich výpovediach, v prípravnom konaní jej výpovede podporil aj jej vtedajší druh svedok J. A. a hoci tento na hlavnom pojednávaní už až tak podrobne nezotrval na svojich výpovediach z prípravného konania, v podstate potvrdil, že jeho družka mu o vyhrážkach voči jej osobe zo strany obžalovaného povedala, v druhom prípade dokonca sám zvnútra držal dvere bytu, cez ktoré sa obžalovaný dobýjal do bytu svojej družky. Napokon konanie obžalovaného sčasti potvrdila aj matka poškodenej svedkyňa J. a ani odvolací súd nemá dôvod na základe takejto dôkaznej situácie sponchybňovať, či sa skutok stal alebo bol zo strany družky obžalovaného vykonštruovaný, tak ako to on tvrdí. Tu totiž neobstoja ani jeho odvolacie námietky spočívajúce v tom, že by malo ísť o pomstu zo strany jeho bývalej družky Q. B. preto, lebo jeho sestra V. A. dala na súd návrh na zverenie dvoch maloletých detí obžalovaného a Q. B. do náhradnej osobnej starostlivosti. Tento návrh bol totiž písaný dňa 29.04.2013 a na Okresný súd Prievidza podaný dňa 02.05.2013, pričom obžalovaný sa skutkov dopustil dňa 04.03.2013 a 11.03.2013, teda takmer dva mesiace pred podaním tohto návrhu. Pokiaľ sa

teda týka uznania viny v bode 1) a 2) napadnutého rozsudku, tu odvolací súd námietkam obžalovaného prisvedčiť nemohol.

Odvolací súd následne aj po preskúmaní výroku o treste dospel k záveru, že trest, ktorý bol súdom prvého stupňa obžalovanému uložený, a to odňatie slobody na 16 mesiacov nepodmienečne so zaradením trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, plne zodpovedá požiadavkám a kritériám § 34 Tr. zák. upravujúcemu účel trestu. Obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný, a to aj za obdobnú trestnú činnosť a v súvislosti s tým už bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. Uložený trest sa teda javí byť primeraným a potrebným k tomu, aby bol splnený jeho účel a keďže odvolací súd nezistil pochybenie súdu prvého stupňa ani v postupe pri ukladaní trestu, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.